50740

BUDAPESTI KIR. ÜGYÉSZSÉG 1929 SZEP. 18.

VIII. évfolyam. Budapest, 1929. szeptember hó 9. szám.

MAGYAR MAGÁNTISZTVISELŐ

A KERESZTÉNYSZOCIALISTA MAGÁNTISZTVISELŐK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE HIVATALOS KÖZLÖNYE

Megjelenik havonként egyszer. | Szerkesztőség és kiadóhivatal: BUDAPEST, IV., FERENCIEK-TERE 7. TELEFON: AUT. 873-99. | Előfizetési dij évi 3 pengő.

CSODAVÁRÓK.

IRTA: KOVÁCS GYULA.

Ugyszólván mindenkitől elhagyatva küzködik évtizedek óta a magántisztviselők, sőt általában véve a magánalkalmazottak társadalma. Sorsunk a lehetetlen „fizetés", végtelenségig nyujtott munkaidő, ingyen túlórázás, alamizsna szabadság.

A magánalkalmazottak tulnyomó részét a lélek nélküli ernyedés, fásult beletörődés és a közöny egészségtelen ködje veszi körül. Észre sem veszik, hogy van egy talán aránylag kicsi, de lelkes csapat, amely nem hajlandó mindent megváltoztathatatlannak minősiteni. Amely itt is, ott is ássa az igazság sáncát, toborozza a szociális haladás katonáit, gyüjti a szellemi fegyverzetet és igyekszik megerösiteni a Szövetség várát az eljövendő nagy csatákra. Igen, a Szöveiség körül tömörül a csapat, amely a sivár jelent nem tartja örök érvényünek és hisz egy szebb jövőben. Ez a csapat felemelt fejjel, a szolidarítás és az igazság erejével halad lépésről-lépésre, de mindig előre a szociális haladás rögös utján.

A tunya elfásultak alig vették észre — e csapat: a szövetségi szellem katonái utjának jelzőköveit. Pedig az az egy-két rendelet és törvény, az a néhány szociális intézkedés ami mégis csak történt és aminek *az egész magánalkalmazotti társadalom* hasznát látja, nem a hitetlenek, nem az erőtlen csodavárók, nem a gyáva félrehuzódók egyéni tespedtségének, hanem a Szövetségben összpontosult erőnek, a komoly céltudatos munkának látható eredménye.

Ez a csapat haladni akar és fog! Nem állithatja meg utjában mesterséges akadály vagy posvány, nem vakithatja meg görögtüz, de a közöny ártalmas ködjét sem engedi közelébe.

Bár érik a nagy vetés, uj csaták előtt állunk és ezek a küzdelmek megint csak előbbre lenditik a a magánalkalmazottak sorsát. A rettenetes munkaidő dzsungelben áttörés készül Genfben és a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnál megkezdődött a magánalkalmazottak munkaidejének szabályozására irányuló munka. Nem áltatjuk magunkat hiu reményekkel és bátran szembe-nézünk azzal a kétségtelenül hosszu és erős küzdelemmel, ami az eredményt biztositja.

A magánalkalmazottak jogviszonyának rendezetlen ügye évtizedek óta kisért, de a megoldás alapkövét tiz esztendővel ezelőtt leraktuk és ime ma már mégis előttünk van a hivatalos tervezet, amely tárgyalási alapnak el fogadható. Tudjuk jól, hogy a csodavárók széthulló erőtlensége folytán a munkaadók egységes frontja ellen siker reményével megint csak a szövetségi szellem és erő veheti fel a küzdelmet a magánalkalmazottak *egyetemessége* jogainak biztositására. Mindenkitől — *még saját osztályos társaitól is* — elhagyatva ujból a Szövetség csapata sorakozik fel a kemény küzdelemre. Harcol; áldoz pénzt, erőt és tehetséget: az összesség megélhetésének biztositásáért, meg azért az alapigazságért, hogy magánalkalmazotti kérdésekben nélkülünk ne lehessen határozni.

Mintha az őszi verőfény a sötét felhők mögül valami biztatást küldene felénk. A Társadalombiztositó önkormányzata már felkészülve várja, hogy működésbe léphessen az alkalmazottakért; azokért, akik az önkormányzatba beküldötték.

A Ma.B.I. választások szintén hamarosan megtörténnek és pár hónap mulva átveszi hivatását az *önkormányzat*. Az elv első diadala! Mi intézzük ott saját sorsunkat és semmi kifogásunk az ellen, hogy a munkaadók *ugyanolyan* arányban vannak alapszabályszerüen képviselve, mert mi a munkaadói *érvektől* nem tartunk. Sőt azt kivánjuk, hogy ez a paritás *mindenütt* fennálljon, ahol rólunk döntő szó esik. És valami e gondolat körül máris kijegecesedik a jogviszony-tervezetben.

Mi haladunk! Egyik szociális bástyát a másik után hóditjuk meg, A szövetségi várat erősitjük, a haladás gondolatát fejlesztjük és a csapat nem csak hogy résztvesz a küzdelemben, hanem a gazdasági előfeltételt: a tagdijat is rendelkezésre bocsájtja a siker biztositására. A haladás eredményét — mint eddig — a jövőben is az *egyetemesség* élvezi. Minél több a siker annál közelebb érünk a célhoz: a magánalkalmazottak megélhetésének biztositásához, jogviszonyuk tökéletesebb védelméhez, sőt jólétükhöz.

Ez a derék csapat mit a szövetségi szellem hozott össze és képesit áldozatra: az *összességért* cselekszik!

Magántisztviselők! Kartársak!

Ti mind, akiknek ugyanolyan verejtékes az arcotok mint a mienk, ugyanazt a kenyeret eszitek mint mi, ugyanoly gondokkal küzdötök mint mi: arcpirulás nélkül el tudjátok-e fogadni osztályosaitok önfeláldozását és annak eredményeit?

Gondolkozzatok és jőjjetek, épitsetek velünk — magatokért, gyermekeinkért: mindnyájunkért!

Kartársak! **Készüljetek a Magánalkalmazottak Biztositó Intézete önkormányzati választására!!!**

A magánalkalmazottak jogviszonyának törvényes szabályozása.

III.

Törvénytervezet a magántisztviselők és kereskedősegédek szolgálati viszonyáról.

(Folytatás.)

A munkaadó mind a határozott, mind a határozatlan időre kötött szolgálati viszonyt a reá nézve kötelező szerződési, illetőleg a megállapitott törvényi felmondási idő felének megtartásával is megszüntetheti: ha a szerződési vagy a felmondási időnek megtartása vagyoni romlását okozná.

Az alkalmazott mind a határozott, mind a határozatlan időre szóló szolgálati viszonyt a megállapitott törvényi, illetve a reá nézve kötelező szerződési felmondási idő felének megtartásával is felbonthatja: ha ezt a boldogulásához füződő méltányossági szempontok megokolják és a munkaadónak döntő jelentőségü érdekei nem akadályozzák.

A munkaadót kötelező felmondási idö egy és fél hónapnál rövidebb az 1. bekezdés eseteiben sem lehet és annak ezekben az esetekben is a naptári hónap végére kell szólnia.

Az alkalmazott mind a határozott, mind a határozatlan időre kötött szolgálati viszonyt, a felmondás okát is megjelölő irásban, felmondási idő nélkül felmondhatja:

a) ha a szolgálat teljesitésére képtelenné vált, vagy szolgálatát egészségének vagy erkölcsének veszélyeztetése nélkül tovább nem folytathatja;

b) ha a munkaadó, az alkalmazottnak tapasztalatlanságát, könnyelmüségét, függő vagy megszorult helyzetét kihasználva, a szolgálathoz képest aránytalanul alacsony illetményt kötött ki vagy az alkalmazottat a szolgálat lényeges feltételei tekintetében megtévesztette.

Ha a szolgálati viszonyt a munkaadó nem az alkalmazott hibájából vagy az alkalmazott a munkaadó hibájából megszünteti vagy ha az a munkaadónak vagy az alkalmazottnak halála miatt szünik meg, a munkaadó, illetőleg örököse az alkalmazottnak, illetőleg jogosult hozzátartozóinak, amennyiben az alkalmazott megszakitás nélkül legalább öt évig állott a munkaadó szolgálatában, végkielégitéssel tartozik.

A végkielégités összege a szolgálati viszony fennállásának minden három éve után az alkalmazott utolsó illetményének egy hónapra eső része, legfeljebb azonban egy évi illetménye. A végkielégités összegének megállapitásánál a megkezdett három évi időszaknak töredékét is számitásba kell venni.

A munkaadó a felmondás után az alkalmazottnak uj szolgálat keresése céljából az illetményből való levonás nélkül megfelelő időt engedni köteles. Ez az idő, ha a munkaadónál teljesitett szolgálat a szokásos napi munkaórákat lefoglalja, napi egy óránál és heti nyolc óránál kevesebb nem lehet.

A szolgálati viszony megszünésével a munkaadó az alkalmazottnak az alkalmazás minőségét, helyét és a szolgálati viszony időtartamát tanusitó bizonyitványt köteles kiszolgáltatni.

A munkaadó az alkalmazott kivánságára és költségére a szolgálat tartama alatt is köteles az előző bekezdésben megjelölt adatokat tartalmazó ideiglenes bizonyitványt kiállitani.

Az oly megállapodás, amelynél fogva egyik munkaadó a másikkal szemben vagy munkaadók kölcsönösen arra kötelezik magukat, hogy egy meghatározott ideig vagy egyáltalán nem vagy csak bizonyos előfeltételek fennforgása esetében alkalmazza a másiknak volt alkalmazottját, hatálytalan.

V. Szolgálati szabályzat.

Az olyan üzemben, intézetnél, intézménynél, testületnél vagy egyesületnél, amelyben legalább husz, e törvény rendelkezései alá tartozó alkalmazottat foglalkoztatnak, a munkaadó ezekre az alkalmazottakra nézve szolgálati szabályzatot köteles készitení.

A munkaadó köteles alkalmazottainak módot nyujtani arra, hogy a szolgálati szabályzatban foglalt rendelkezésekhez és azok későbbi módositásaihoz még életbelépésük előtt hozzászólhassanak.

VI. Munkaszabályszerződés.

E törvény értelmében munkaszabályszerződés az olyan szerződés, melyet egy vagy több munkaadó vagy munkaadónak egy vagy több egyesülete alkalmazottaknak egyesületével vagy egyesületeivel a jelen törvény hatálya alá tartozó szolgálati viszonyok szabályai tekintetében köt.

A munkaszabályszerződést irásban kell megkötni. Az irásba nem foglalt szerződés érvénytelen.

A munkaszabályszerződés felei gyanánt szereplő munkaadók, munkaadó és alkalmazotti egyesületek kötelesek a munkaszabályszerződést, valamint annak minden módositását és kiegészitését, a szerződés, illetőleg megállapodás létrejöttétől számitott két héten belül az illetékes miniszternek. a budapesti m. kir. állami munkaközvetitő-hivatalnak, továbbá azoknak az elsőfoku felügyelő hatóságoknak, ipari, kereskedelmi és bányászati munkaadók, munkaadó és alkalmazott egyesületek, ezenkivül azoknak az ipari, kereskedelmi és bányászati kerületi hatósági munkaközvetitőknek, amelyeknek hatásköre a munkaszabályszerződés érvényességi területére kiterjed, két-két másolati példányban bemutatni.

VII. Átmeneti rendelkezések.

A jelen törvényben előirt szolgálati szabályzatot a jelen törvény életbelépésétől számitott három hónap alatt köteles a munkaadó a felügyeletre illetékes hatóságnak bemutatni.

A VIII. fejezet a hatóságok, IX. a büntető rendelkezések és X. a záró rendelkezéseket tartalmazza.

* * *

Eddig a törvénytervezet.

Mindenek előtt meg kell állapitanunk, hogy Szövetségünk tiz év előtti részletes elaboratuma és a jogviszony szabályozásáért folytatott hosszu és kitartó fáradozásunk nem volt egészen hiábavaló, mert most már *komoly* törvénytervezet fekszik előttünk, mely *egységesen* foglalja össze jogviszonyunkkal kapcsolatos rendelkezéseket és birói joggyakorlatot. Már ezért is *érdemes* volt küzdeni. De nemcsak ez az eredmény mutatkozik, hanem sikerült hivatalos helyen elfogadtatni több *lényeges* kivánságunkat, mint pl. a magánalkalmazotti fogalom *tágabb* értelmezését a szolgálati viszonyra vonatkozó rendelkezések precizebb körülirásával az alkalmazottak *nagyobb* védelmét, a *szolgálati szabályzat*, *munkaszabályszerződés* (kollektiv szerződés), *a tulórák dijazásának elvét*, az anyagi és erkölcsi *kihasználás* korlátozását, a *biztositék védelmét*, megfelelő *szabadság* biztositását és igy tovább.

Azonban ugyancsak sok *lényeges*, sőt életbevágó kérdésre *nem* tér ki a tervezet, melyek pedig említett elaborátumunknak szintén sarkalatos pontjait képezte. Igy nem foglalkozik a *létminimum paritásos béregyeztetés* és a *munkaidő szabályozásának* kérdésével sem, pedig a magánalkalmazottak joggal ezt is várták. Erre ugyan az a félhivatalos válasz, hogy ez *nem ennek* a törvénynek a keretébe tartozik. Nekünk közömbös, hogy *melyik* törvényben szabályozzák ezeket a *leglényegesebb* problémákat; de az fontos, hogy a legsürgősebben és az a kívánságunk, hogy lehetőleg e törvénynyel *egyidejüleg* történjék.

Mikor a törvénytervezettel *véleményezés* céljából foglalkozunk, rengeteg kisebb-nagyobb észrevételen kivül — melyekre ez alkalommal természetesen nem térhetünk ki — már annak *cimét* is megváltoztatandónak tartjuk. A jelenlegi cime ugyanis: Törvénytervezet a magántisztviselők és a kereskedősegédek szolgálati viszonyairól. Ez a cim nem a legszerencsésebb, annyival inkább, mert hisz már maga a tervezet kimondja, hogy mindazoknak magánjogi szolgálati viszonyára terjed ki, akik tulnyomóan kereskedősegédi, irodai vagy magasabb rendü *más* szolgálatot teljesitenek. Mivel pedig a vélelem — a tervezet szerint — amellett szól, hogy a törvény hatálya alá tartozik a különösen *bizalmi* jellegü, valamint az olyan természetü szolgálati viszony, melyben az alkalmazottnak feladata más munkavállalók munkájának irányitását és felügyeletét is magában foglalja, ebből az következik, hogy a *művezetők*, akik eddig — jogviszony szempontjából — nem estek a magánalkalmazotti kategóriába, a jövőben abba tartoznak. Sőt a „bizalmi jelleg" erősen felismerhető a pénzbeszedőknél és más altisztekre is vonatkoztatható, tehát szintén e törvény keretébe kell tartozniok.

Emlitettekből következik, hogy leghelyesebb gyüjtő cime lenne: Törvénytervezet a *magánalkalmazottak* szolgálati viszonyáról.

Ennek megfelelően az 1. §-ban, mely a törvény hatályáról intézkedik, vagy *kifejezetten* meg kellene emliteni a művezetőket, segédművezetőket, mestereket, altiszteket stb., vagy pedig — ami talán még helyesebb volna — igy módosulna: „Amennyiben ez a törvény kivételt nem tesz, hatálya kiterjed mindazoknak magánjogi szolgálati viszonyára, akik pénzbeli vagy egyéb ellenszolgáltatás fejében akár természetes, akár jogi személyeknél alkalmazásban vannak, tekintet nélkül arra, hogy pénzbeli járandóságukat milyen időközökben kapják". Természetesen ezzel egyidejüleg a 2. §. mely kimondja, hogy kik *nem tartoznak* a törvény hatálya alá, kiegészitendő volna a gazdasági cselédek, háztartási alkalmazottak és törvény alapján kiadott munkakönyvvel testi munkát végző egyének kategóriáival.

Amikor egyrészt elismerjük, hogy a törvénytervezetet — dacára a végletekig forszirozott „rendbüntetés"-nek, mely még igy javitott és bővitett kiadásában sem fogadható el — általánosságban véve elvitathatatlanul bizonyos szociális szellem hatja át, ugyanakkor ugy véljük, hogy *már e törvény* keretében — legalább *elvileg* — rendezhető volna a munkaidő kérdése azzal, ha a III. fejezetben, amely a szolgálati viszony tartalmáról intézkedik, a 10. § elején kimondaná a következőket: A munkaidő legfeljebb napi 8 órában állapitható meg. Szombat déli 12 órától hétfő reggel 8 óráig kötelező munkaszünet, ahol azonban az üzemi berendezés folytán ez nem volna lehetséges, tartozik a munkaadó hasonló beosztásu és ugyanolyan tartamu szabad időt a hét más napján engedélyezni. Ezzel megszünne a munkaidő végtelenségig való kitólása és a külföldön nagyszerüen bevált, sőt nálunk is meghonosodó week-end mozgalmat s ezzel a közegészség ügyét is nagyban szolgálná.

A *túlóra* csak *elkerülhetetlen* szükség esetén volna engedélyezendő. Ez a kivánság mindenkép indokolt, mert a most szokásos túlóráztatás egyrészt hozzájárul a munkanélküliség fokozódásához, másrészt pedig az alkalmazottak *egészségére* van káros, sőt esetleg végzetes hatással. Mindenkép szükség van a túlórázás külföldön is szokásos törvényes korlátozására és megfelelő dijazására. A törvényben intézkedés szükséges arra vonatkozóan, hogy túlórázni évenkint 40 napnál többet nem lehet. A hétköznap teljesített első két túlóra 50%, a további órák, valamint a vasár- és ünnepnapon teljesitett túlórák 100% pótlékkal volnának dijazandók.

Vannak, akik — ugy véljük — túl tragikusan fogják fel a 15. § u. n. „Értesités" szakaszát, melyből azt vélik kihámozni, hogy az alkalmazott bérmozgalmak esetén denunciálásra volna kötelezve. Mi nem hisszük, hogy ez volna a tervezet intenciója, azonban ezt az aggodalmat néhány szó elhagyásával, illetve pár szó beszurásával tökéletesen el lehet oszlatni.

Az illetményről rendelkező 26—29. §-ba nagyszerüen bele illeszkedne a létminimum és béregyeztető bizottságok nagy gondolata. Kimondandó volna, hogy a munkaadó köteles minden véglegesitett alkalmazottat, megélhetését biztositó dijazásban részesiteni. A mindenkori létminimumot az érdekeltségek meghallgatása után a m. kir. kereskedelemügyi és a m. kir. népjóléti és munkaügyi miniszter együttesen rendelettel állapitják meg. Az alkalmazott egy év alatt véglegesitendő volna. A kereskedelemügyi, valamint népjóléti és munkaügyi miniszter rendeletileg a munkaadók és alkalmazottak szervezetei kiküldötteiből álló paritásos bérmegállapitó bizottságot szerveznének, amely vitás esetekben végérvényesen döntene.

A *nyereségrészesedést* tárgyaló 35. §-ban kimondandó volna, hogy az alkalmazottakat a munkaadó vállalat *tiszta hasznának* 20%-a illeti meg nyereség részesedés cimén, amelyből *egyenlő* arányban részesednek. Szükséges volna annak leszögezése is, hogy *remuneráció* fejében az alkalmazottnak évi összjárandósága egytizenketted része mindenkép jár.

Az alkalmazott szellemi tulajdonságáról szóló 37. §-ban határozottan megállapitandó volna, hogy az *alkalmazott találmánya minden körülmények között* magát a feltalálót, vagyis *az alkalmazottat illeti.*

A biztositékról szóló 62. § minden esetre nagy megszoritást tartalmaz, mégis legcélszerübb volna, ha a biztositékot *maga az alkalmazott* helyezné birói letétbe és az erről szóló *igazolványt* adná át a munkaadónak.

Az önkényeskedésre nagy alkalmat nyujtó *rendbüntetés* feltétlenül mellőzendő, de ha a „rend" fenntartására különösebb intézkedésre elkerülhetetlenül szükség volna, ugy a kérdés itt is megoldható lenne valamely formáju paritásos fegyelmi bizottság révén.

Ezek a törvénytervezettel kapcsolatos *legfontosabb* kivánságok. Emlitetteken kivül is *egész tömege* van, a fontos és kisebb jelentőségü módositandóknak, de felkészülten és az élen legelől veszünk részt a magánalkalmazottak jövőjét biztositó munkában.

Kovács Gyula.

A Szövetség Érted dolgozik; dolgozz Te is a Szövetségért!

Nemzetközi szövetségünk jelentése.

A *Keresztény Alkalmazotti Egyesületek Nemzetközi Szövetsége* Münchenben tartja szeptember 17-től 19-ig negyedik nemzetközi kongresszusát. Dr. *Thiele* ur, a nemzetközi szövetség ügyvezető titkára megküldötte Szövetségünknek a kongresszus elé terjesztendő jelentést, mely 14 nyomtatott oldalból áll és ezt kiegészíti egy 19 gépelt oldalból álló függelék.

A jelentés megállapitja, hogy ugy az egyes országokban mint világgazdasági viszonylatban még mindig fennállanak a gazdasági szociális nehézségek. Munkanélküliség, nyomott fizetések, az idősebb alkalmazottak existenciájának hallatlan megnehezitése, a világgazdasági forgalom megkötöttsége a korlátozások minden fajtája révén csak egyes jelzőkövei az akadályoknak, melyek az egységes gazdasági élet utjában állanak. De dacára mindennek, a két évvel ezelőtt Amsterdamban tartott kongresszus óta bizonyos javulás mégis tapasztalható.

Jelenleg a nemzetközi szövetséghez a következő országok nemzeti, illetve keresztény irányu alkalmazotti szervezetei tartoznak: *Ausztria, Belgium, Csehszlovákia, Finnország, Franciaország, Hollandia, Lengyelország, Magyarország, Németország és Svájc.* Taglétszám 1929. január 1-én 598.500 volt, ma azonban már a *600.000-et is tullépte.* Összeköttetésben áll a spanyol, angol, délamerikai, délszláv és más államok alkalmazotti szövetségeivel is, amelyek azonban ezideig kifejezett csatlakozásukat még nem jelentették be.

Negyedévenként 24—40 nyomatott oldalas hivatalos közlönyt ad ki, amely ugy az egyes államok, mint a világgazdaság magánalkalmazotti vonatkozásu problémáival foglalkozik.

Nemzetközi szövetségünk ügyvezetője körkérdések alapján kidolgozta a *hivatási tanácsadás és alkalmazotti hivatások szabályozásának ügyét*, mely általános érdeklődéssel találkozott és vita anyagát képezi a *Nemzetközi Munkaügyi Hivatal* kiadásában megjelenő „Revue internationale du Travail" cimü lapban. Ugyancsak kidolgozták az *alkalmazottakat terhelő egyenes állami adók egyeztető áttekintésének* kérdését. A nemzetközi titkárság állandóan tájékoztatta a tagszövetségeket az alkalmazotti kérdésekről és minden érdeklődésre megadta a szükséges felvilágositást.

A munkaviszállyal kapcsolatos nemzetközi segélyezés ügye rendezésre szorul, mely kérdéssel a kongresszusnak foglalkoznia kell.

Az alkalmazottak szabad költözködése, illetve más országokba vándorlása elé törvényes akadályok tornyosulnak. Mégis örömmel látjuk, hogy ujabban Franciaország, Németország és Anglia között szerződések köttettek, melyek továbbképzés céljából lehetővé teszik az idegen államban történő elhelyezkedést.

Nemzetközi szövetségünk állandóan sürgeti a Nemzetközi Munkaügyi Hivatalnál egy *különálló magánalkalmazotti választmány* szervezését. Albert *Thomas* a N. M. H. igazgatója 1926 december 1-én kis konferenciára hivta meg az alkalmazotti vezetőket, melyen *Tessier* főtitkárunk jelent meg. Később megalakult a N. M. H. kebelében a szellemi munkások csoportja, melyhez az alkalmazottak nem csatlakoztak. Az 1929. junius 14-i vezetőségi ülés végül elhatározta ily alkalmazotti csoport felállitását, melynek tagjai a következők: 9 alkalmazott, 2 munkaadó és 3 vezető a N. M. H.-ból.

A N. M. H.-nál történt eljárásunkról és az alkalmazottak munkaideje ügyében tartott ezévi konferenciáról *Tessier* főtitkár külön számol be. A konferencián *Brost* (Németország), *Christophe* (Belgium), *Nauta* (Hollandia), *Tessier* (Franciaország) és *Tobler* (Magyarország) kartársaink vettek részt a keresztény alkalmazotti szövetségek részéről.

HIREK.

A Kereszténységocialista Magántisztviselők Országos Szövetsége központi helyisége: Budapest, IV., Ferenciektére 7, III. lépcső II. emelet. Hivatalos órák: minden hétköznap d. e. 9-12-ig és d. u. 2-8-ig. Telefon: Aut. 873—99.

Hitelszövetkezetünk ugyanott. Hivatalos órái: minden hétfőn, szerdán és pénteken este 6—8-ig. Árukiadás a Szövetség hivatalos órái alatt.

Nemzetközi Szövetségünk kongresszusa. A Keresztény Alkalmazotti Egyesületek Nemzetközi Szövetsége IV. kongresszusát tartja Münchenben szeptember 17—19-ig, melynek tárgysorozata a következő: 1. Elnöki megnyitó. 2. Szervezeti jelentés. 3. Pénztári jelentés. 4. Alapszabály módositás. 5. Választások. 6. Előadások. A szakszervezetek bérpolitikája; az alkalmazottak munkaidejének szabályozása; az irodai gépek használatának következményei: az alkalmazotti feltalálók védelme.

A nemzetközi vezetőség szeptember 17-én a sajtót fogadja, mig a tulajdonképeni kongresszus 18. és 19-én lesz az Unió-szálló disztermében.

Esküvő. *Strommel* Sándor kartársunk, a Ganzféle villamossági rt. tisztviselője, *Vályi* Mancika és *Löschnig* Lajos kartársunk, a Fegyvergyár tisztviselői esküvőjüket tartották. Gratulálunk!

Halálozás. *Fürst* Mihály kartársunk a Stephaneum nyomda tisztviselője és *Zwierina* Wladimir kartársunk, a Siemens kábelgyár tisztviselője meghalt. Hátramaradottaik fájdalmában osztozunk.

A Ma. B. I. első alapszabálya tervezetét — mint lapunk mult számában közöltük — a népjóléti miniszter véleményezés céljából megküldötte Szövetségünknek. Arra vonatkozó *észrevételeinket* felterjesztés alakjában juttattuk a miniszterhez. Kértük a *bérhatár nélküli* szociális biztositást, illetve — amennyiben ez nem volna keresztülvihető — ugy a betegségi biztositás bérhatárának *felemelésével egységesen havi 500 pengő* fizetésben állapittassék meg a bérhatár. Kértük továbbá, hogy a gyógyintézet, illetve *üdülő-telepekre* történő beutalásban a tag által eltartott *családtag* is részesüljön; a *táppénz* még akkor is kiutaltassék, ha az alkalmazott betegsége alatt *fizetésben részesül* és az a megbetegedés *első* napjától számitódjon; valamint, hogy az *önkéntes és önként továbbfizető* tagoknak mindazon jogok adassanak meg, melyekben a *rendes* tagok részesülnek.

Kartársainkhoz! **Értesitjük mindazon Kartársainkat, akik nem tartoznak valamely vállalati, vagy vidéki helyicsoporthoz, hogy tagdijaikat a jövőben postai megbizás utján fogjuk beszedni. A postai megbizást a levélhordó postások kézbesitik két havonként az i. t. Kartársaknak, mivel a tagdijak 1 pengőnként való beszedési költsége aránytalanul sok lenne. Azon Kartársaknak, akik tagdijhátralékban vannak, a hátralék könnyü törlesztése és egyszerü kezelés szempontjából mindaddig havonként küldjük, a 2 pengőről szóló postai megbizást, mig a hátralék le nem törlesztődik.**

Felelős szerkesztő és kiadó: **Kovács Gyula.**

Budai könyvnyomda Budapest, IV., Váci-utca 21. — Telefon: Aut. 877—68.